

SIEWCA

OTOCZMY TROSKĄ ŻYCIE

Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Nr 19 (87)

22 listopada – 5 grudnia 2009 r.

Cena 1,- zł

**PARAFIALNY
ODDZIAŁ
AKCJI
KATOLICKIEJ
SEJNY**

MOC SŁOWA

Niedziela XXXIV Zwykła, Uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata – 22.11.2009

J 18,33-37

Piłat powiedział do Jezusa: „Czy Ty jesteś Królem żydowskim?”. Jezus odpowiedział: „Czy to mówisz od siebie, czy też inni powiedzieli ci o Mnie?”. Piłat odparł: „Czy ja jestem Żydem? Naród Twój i arcykapłani wydali mi Ciebie. Coś uczynił?”. Odpowiedział Jezus: „Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, słudzy moi biliby się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd”. Piłat zatem powiedział do Niego: „A więc jesteś Królem?”. Odpowiedział Jezus: „Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu”.

Refleksja niedzielna:

Uroczystość Chrystusa Króla zanim została wprowadzona na początku XX wieku, była obchodzona jako święto Jego triumfu. Z tej triumfalnej atmosfery niewiele się już dziś wyczuwa. Jaki jest tego powód? Współczesne monarchie podupadły, znacznie straciły na znaczeniu czy aurytecie. Z pewnością przyczyniły się do tego także skandaliki, jakich bohaterami są członkowie istniejących jeszcze monarchii czy rodzin monarszych. Gdy Leonardo di Caprio w filmie „Titanic” obwołuje siebie królem świata, to czyni to jedynie i wyłącznie z tej racji, że stojąc na dziobie tonącego okrętu, zdaje się mu, iż unosi się nad rozszalałymi falami. Ale to nie aktualny kryzys ustroju monarszego skłonił Kościół do nadania po Soborze Watykańskim II Uroczystości Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata nowego akcentu, ale ponowne sięgnięcie po Pismo Święte.

Z Ewangelii jasno wynika, że królestwo Chrystusa jest królestwem spod znaku korony cierniowej. Królestwem – które zostało obwieszczone światu na drewnianej tabliczce zawieszanej na szczycie krzyża; królestwem – którego dwaj poddani, i to obydwaj łotrzy, zawisli po lewej i prawej stronie Jezusa; królestwem – które służy już tylko za punkt oskarżenia. Ale mimo to królestwem pełnym władzy i godności:

Ale mimo to królestwem pełnym władzy i godności:

władzy miłości Jezusa i godności, którą Jezus przywrócił wszystkim uciemiężonym tego świata.

Michael Tillman

Niedziela I Adwentu – 29.11.2009

Łk 21,25-28.34-36

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi trwoga narodów bezradnych wobec szumu morza i jego nawałnicy. Ludzie mdleć będą ze strachu, w oczekiwaniu wydarzeń zagrażających ziemi. Albowiem moce niebios zostaną wstrząśnięte. Wtedy ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego na obłoku z wielką mocą i chwałą. A gdy się to dzieć zacznie, nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie. Uważajcie na siebie, aby wasze serca nie były obciążone wskutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych, żeby ten dzień nie przypadł na was zniecacka jak potrzask. Przyjdzie on bowiem na wszystkich, którzy mieszkają na całej ziemi. Czuwajcie więc i módlcie się w każdym czasie, abyście mogli uniknąć tego wszystkiego, co ma nastąpić, i stanąć przed Synem Człowieczym”.

Refleksja niedzielna:

„Maranatha – Panie, powróć w swej chwale”. Wiele razy w roku, przy różnych okazjach, ale zwłaszcza w Adwencie słyszymy to tęskne i przejmujące błaganie. I warto byłoby się szczerze zapytać, czy tak naprawdę tego chcemy. „Przyjdź, Panie Jezu,

przyjdź wkrótce!” Tak śpiewamy i mówimy, ale czy zupełnie świadomie? Całe nasze życie jest bowiem tak urządzone czy tak je sami urządzamy, że będzie jeszcze jutro i pojutrze, i „później”. „Maranatha” – i ubezpieczenie na życie traci sens. „Maranatha” – i nie ma co dłużej kruszyć kopii o reformę emerytur. „Maranatha” – i troska o to, czy córka dostanie się na studia, czy zięć znajdzie jeszcze jakąś pracę, jest zbyt ważna. „Przyjdź, Panie Jezu, przyjdź wkrótce!” Szczerze?

Słowa Jezusa na pierwszą niedzielę Adwentu nie są posępnymi prorocztwami, zapowiedziami złych

czasów. Mają dodać otuchy wspólnotom, które żyją w lęku i ucisku. Jezus im mówi: Posłuchajcie, nie spuszczajcie głowy, nie traćcie nadziei. Nie dajcie się zwieść obietnicom taniej pociechy. Nie dajcie się odwieść od tęsknoty za nowym niebem i nową ziemią. Pierwsi chrześcijanie prawdopodobnie zupełnie inaczej słuchali tych słów niż my, szukający raju raczej na Szeszelach i oczekujący nagrody za trud przy najbliższej wypłacie. Ale i my przecież jeszcze obchodzimy Adwent, i my przecież jeszcze śpiewamy: „O, przyjdź, o przyjdź Emanuelu!” Nie zaszkodzi jednak zapytać siebie w duchu: Kogo czy czego tak naprawdę oczekuję? Za kim czy za czym tak naprawdę tęsknię?

Christina Bramkamp

Chrystus Królem Wszechświata

Chrystus jest Królem Wszechświata, bo w Nim i dla Niego wszystko zostało stworzone. Stał się Panem wszystkiego przez swoją śmierć i zmartwychwstanie. Chrystus zasiada po prawicy Ojca i założył swoje Królestwo – Jego Królestwo nie jest z tego świata. W codziennej modlitwie powtarzamy: „Przyjdź Królestwo Twoje”.

Uroczystość, którą obchodzimy w ostatnią niedzielę przed Adwentem, ma nam uświadomić, że Chrystus jest Królem Wszechświata, On jest Królem, bo jest Bogiem – człowiekiem, Stworzycielem i Odkupicielem, ma absolutną władzę. Bóg nie tylko stworzył świat, ale ciągle go stwarza i nim włada. Królestwo Jezusa jest czymś innym od wszystkich królestw ziemskich – dotyczy ono wszystkich narodów, wszystkich miejsc i wszystkich czasów. Chrystus chce być panem naszych serc, chce

aby Jego Serce królowało w naszych rodzinach i w całym społeczeństwie, by kierowało naszymi myślami, naszymi pragnieniami, chce abyśmy byli podobni do Maryi, której Niepokalane Serce było zawsze zjednoczone z Najświętszym Sercem naszego Króla, Pana i Boga.

Uroczystość Chrystusa Króla ukazuje nam Chrystusa nie tylko jako Króla zasiadającego na tronie, ale Kościół przedstawia nam Chrystusa Króla ukoronowanego cierniem, odzianego w purpurę krwi i zupełnie bezsilnego; dla chrześcijanina królować to znaczy służyć z miłością, aż do oddania życia za innych. Uroczystość Chrystusa Króla daje nam okazję do myślenia nad przemijaniem ludzkiego życia i całego świata.

*Chryste Królu,
Drogo nasza,
Prawdo i życie nasze
Przyjdź Królestwo Twoje.*

Anioł Stróż

Aniele stróżu mój.
Prowadź mnie zawsze do Boga,
Niechaj przez życia znój
Nie będzie trudna mi droga.

Aniele, Ty mię weź
W swoją opiekę przemożną.
Duszę ku Niebu wzniesij,
Niech nigdy nie będzie zdrożną.

Aniele, Tyś mój stróż
Kieruj mną, strzeż mię łaskawie,
Wyrwij mię z życia burz,
Niech z twą pomocą się zbawię.

Do nieba dążąc bram.
Wezwę cię w każdej swej sprawie;
Z tobą tak łatwo! Sam
Na próżno siły swe strawię.

Sejny, 14. II. 1905. Ks. Michał Piaszczyński

Na I stronie:

Figura Chrystusa Króla na Jasnej Górze.
Rzeźba na Placu Dominikańskim w Sejnach.

Ks. Prałat Zbigniew Bzdak – proboszcz parafii

Nowy rok liturgiczny rozpoczyna się Adwentem

Nowory rok kościelny, czyli liturgiczny rozpoczyna się dokładnie od pierwszej niedzieli Adwentu, a kończy na sobocie 34. tygodnia zwykłego. Po drodze mamy w nim okazję przeżyć okres Bożego Narodzenia, czas Wielkiego Postu i Wielkanocy i najdłużej trwający, równie obfity w przeżycia – okres zwykły.

Już na pierwszy rzut oka widać, że choć rok kalendarzowy ma tyle samo dni i tygodni, co rok liturgiczny – to różni się wieloma elementami (początek roku liturgicznego przypada na koniec listopada i początek grudnia). Podstawową różnicą jest jakby zupełnie inna filozofia: **rok liturgiczny ma na celu głosić chwałę Bożą i uświęcać wiernych**. Stąd też cała historia zbawienia, przekazana nam na kartach Biblii, wtłoczona zostaje w ramy jednego roku, byśmy mogli stopniowo odsłaniać całe Misterium Chrystusa: oczekiwanie, zwiastowanie, nadejście, działalność, śmierć, powrót, nowe życie. Co więcej: na kontemplację tych Bożych tajemnic mamy nie jeden rok, ale tyle lat, ile Pan Bóg da nam żyć. Bo każdy rok jest okazją, byśmy na te wydarzenia spojrzeli inaczej, nieco dojrzalej.

Co roku jesteśmy w jakimś sensie inni – inaczej przeżywamy Adwent czy Boże Narodzenie, mając lat 5, 18, 35 czy 80. Nasz udział w roku liturgicznym porównuje się czasem do spirali: kręcimy się w kółko – ale każdy dzień jest na innym miejscu tego koła. Cała chrześcijańska mądrość polega na tym, by ten ruch w koło postępował ciągle w górę – jak w spirali, to znaczy: by przeżycia roku liturgicznego z roku na rok były coraz głębsze, bardziej zrozumiałe, wnoszące w nasze życie kolejne, nowe wartości duchowe, dające nam szansę weryfikowania naszego postępowania.

Już na samym początku Adwentu słyszymy słowa Chrystusa: „Czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy pan domu nadejdzie”. Jest to pierwsza prawda: musimy być nieustannie przygotowani na przyjście Pana. Bo Adwent – to czynne, aktywne przygotowanie się na radość Bożego Narodzenia. Istnieje bowiem niebezpieczeństwo, że można przeżywać święta Bożego Narodzenia bez Narodzenia naszego Pana, ograniczając je tylko do świecidełek, choinki, prezentów. W ciągu tego czasu radosnego oczekiwania na przyjście Zbawiciela nie raz w liturgii mszalnej usłyszymy słowo: „czuwajcie”. Niejednokrotnie spojrzysz na nas surowo św. Jan Chrzciciel i przypomni głosem wołającego na pustyni o potrzebie naprawy życia i przemiany. Dlaczego? Czyżby Bóg bał się, że prześpimy to wielkie wydarzenie?

Czy nawoływania: miejcie się na baczności, czuwajcie, uważajcie, prostujcie drogę Panu nie są swego rodzaju zgrzytem w naszej radości oczekiwania? Pozornie tak, ale kiedy się bliżej temu przyjrzymy, dostrzeżemy, że każde wielkie wydarzenie musi być poprzedzone solidnym przygotowaniem, które w dalszej perspektywie jest przygotowaniem się na powtórne przyjście Chrystusa, na Sąd Ostateczny.

Rozważmy, najmilsi tę sprawę i pomyślmy, jak najlepiej przygotujemy się do spotkania z Chrystusem. Ale już na początku adwentowego przygotowania musimy zdać sobie sprawę, że całe to przygotowanie jest po to, aby radość Bożego Narodzenia była w nas największa, by była źródłem żywej wiary i odwagi w jej wyznawaniu.

Myśli św. Jana Marii Vianneya

Jałmużna

Są tacy, którzy dają jałmużnę tylko dlatego, by ich widziano, aby ich chwalono i podziwiano. Są tacy, którzy uważają, że ludzie nie dziękują im za nią wystarczająco. Jeśli dajesz jałmużnę dla świata, masz rację, że narzekasz. Ale jeśli czynisz to dla Boga, nieważne jest, czy ci podziękują czy nie. Trzeba czynić dobrze wszystkim, na ile możemy, a nagrody oczekiwać tylko od Boga.

Wspomnienie św. Cecylii

„Gdy zabrzmiały instrumenty muzyczne, Cecylia śpiewała w swoim sercu zwróconym tylko do Boga...” – To zdanie o uroczystości weselnej Cecylii, zapisane w jej aktach męczeńskich, stanowiło od wieków podstawę łączenia jej z muzyką i uznania za patronkę chórzystów, muzyków, organistów, zespołów wokalne - muzycznych, ogólnie – muzyki kościelnej, co jest oczywiste dla każdego chóru kościelnego i znalazło wyraz np. w znanych malowidłach Rafaela, Rubensa czy Poussina, które przedstawiają św. Cecylię grającą na organach.

Legenda o św. Cecylii należy do najpiękniejszych opowiadań o świętych chrześcijaństwa. Cecylia, urodzona w pierwszej połowie III wieku, jeszcze jako mała dziewczynka miała potajemnie zaręczyć się z Jezusem albo, według innej wersji, żyć z miłości do Chrystusa ślub czystości.

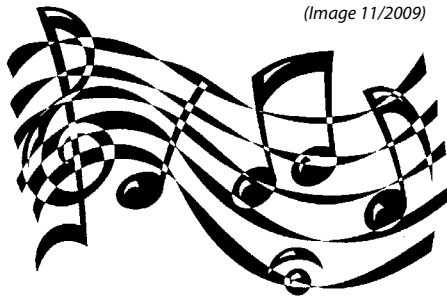
Tak czy inaczej wydarzenia te miały miejsce w czasach, w których bycie chrześcijaninem groziło śmiercią. Pochodziła ze szlacheckiego rodu rzymskiego i została poślubiona pogańskiemu młodzieńcowi Walerianowi. Cecylia poddała się tym planom rodziców, pokładając ufność w Bogu. Swojemu małżonkowi miała jeszcze w noc poślubną wyznać, że jest chrześcijanką i że chce pozostać dziewicą. Dzięki swej stanowczości i świadectwu, jakie dawała swej wierze, Cecylii udało się nawrócić na wiarę chrześcijańską swego męża i jego brata, Tyburcjusza.

Gdy wybuchło prześladowanie chrześcijan, św. Cecylia troszczyła się, mimo niebezpieczeństw, o wszystkich, których je dotknęło: pocieszała uwięzionych i grzebała tych, którzy ponieśli śmierć.

Wkrótce ofiarą prześladowań padli także Walerian i Tyburcjusz. Zostali skazani na śmierć przez ścięcie. Gdy wyszło na jaw, że i Cecylia jest chrześcijanką, że rozdała swój i męża majątek ubogim, kazano ją aresztować. I żołnierze, i sędzia błagali ją, urzeczony jej urodą, by wyrzekła się Chrystusa. Gdy tego nie uczyniła, z wściekłości za jej otwarte dawanie świadectwa swej wierze, poddano ją torturom. Miała, jak głosi legenda, w łaźni swego domu, nad którym dzisiaj wznosi się bazylika Świętej Cecylii (można jeszcze w niej oglądać ową łaźnię), zostać wrzucona do gotującej się wody, ale nie doznała żadnej szkody. W końcu została ścięta 22 listopada 230 roku.

Papież Urban I, który wkrótce potem także poniósł śmierć męczeńską, polecił pochować Cecylię w katakumbach św. Kaliksta obok grobów biskupów, a dom Męczennicy poświęcić jako kościół. Sto lat później został w tym miejscu zbudowany kościół. Ciało Świętej zostało odnalezione w 824 roku. Papież Paschalis I kazał je przenieść do tego kościoła.

(Image 11/2009)

A łzy same płynęły...

Pragnęłam odwiedzić Jego grób. To był główny cel tej pielgrzymki. Tak jak za życia Jana Pawła II tęskniłam za kolejnym Jego przyjazdem do Polski, czekałam na kolejną pielgrzymkę, a gdy już przybył na ojczystą ziemię - spieszyłam, pokonując różne przeszkody na spotkanie z Nim – tak teraz 7 października 2009 wyruszyłam, by przyklęknąć przy Jego grobie.

Był i jest dla mnie NAJWIĘKSZYM POLAKIEM, NAJWIĘKSZYM AUTORYTETEM, NAJWIĘKSZĄ DUMĄ. Z Jego nauki i poezji czerpałam i czerpię nadal siłę i pocieszenie. Jego niezwykła, bogata osobowość jest dla mnie wzorem. Chociaż odszedł do Domu Ojca, żyje w moim sercu, w moich myślach i pamięci.

Dnia 10 października po mszy świętej celebrowanej w Kaplicy Węgierskiej przez naszego Księdza Proboszcza uklękliśmy przy skromnym marmurowym nagrobku z napisem:

IOANNES PAULUS II
16 X 1978 – 2 IV 2005

Łzy same płynęły...

W czasie tej pielgrzymki wiele myślałam o Janie Pawle II. Przypominałam najpiękniejsze z Nim spotkanie - 6 czerwca 1997r. w scenerii polskich Tatr – w Zakopanem, gdzie górale grali Mu i śpiewali.

Przypominałam piękne spotkanie z Jego poezją w Toruniu w 2005r., gdzie na Ogólnopolskim Konkursie Poezji Karola Wojtyły i Jana Pawła II moja uczennica odniosła sukces, recytując fragment „Tryptyku rzymskiego”.

Przypominałam swoją pracę nad przygotowaniem scenariusza na uroczystość nadania imienia Jana Pawła II szkole, w której pracowałam, gdy dobierałam najpiękniejsze strofy poezji o Nim napisane, a z tego powstała opowieść o drodze życiowej naszego Papieża.

„Santo subito” – ten napis nad głowami wiernych w dniu pogrzebu Ojca Świętego niech stanie się rzeczywistością. Czekam na dzień wyniesienia Jana Pawła II na ołtarze. Dla mnie jest Święty od dawna.

Drugie moje wzruszenie to odwiedziny grobów moich dwóch ulubionych Świętych:

Świętego Franciszka z Asyżu – opiekuna wszelkiego stworzenia, od biedronki po wiewiórkę. Kocham przyrodę, nie jest mi obojętny los zwierząt, ptaków, każdej najmniejszej istoty; porusza mnie do głębi cierpienie tych stworzeń. Najdłużej zatrzymałam się przy fresku Giotto przedstawiającym Świętego Franciszka przemawiającego do ptaków. Taka harmonia człowieka i przyrody! Piękne.

O świętym Antonim wiedziałam niewiele. Zwracałam się do Niego słowami poetów:

„Święty Antoni, zawsze z grzywką, który odnajdujesz zagubione klucze „...znalazco igły w stogu siana...” – proszę Cię... , dziękuję Ci.... To była moja modlitwa do tego Świętego. Tak wyrażałam swoje prośby i dziękczynienia.

Teraz wiem, że swym 36 letnim życiem zasłużył na świętość, że jest patronem ludzi ubogich, osób i rzeczy zaginionych, patronem poszukujących. Może także szukających sensu życia?

Kolejne głębokie przeżycie to Monte Casino. Ołtarz polowy wśród rzędów grobów żołnierskich, msza pod włoskim niebem, złożenie wiązanki czerwonych i białych kwiatów. I pieśń „Czerwone maki...” Zaśpiewana przez naszą grupę pielgrzymkową zabrzmiała w tym miejscu inaczej, bardziej podniosłe i uroczyste. Na nagrobnej płycie żołnierza Jerzego Jastrzębskiego naszego rodaka z Sejneńszczyzny pozostał obrazek Matki Boskiej Sejneńskiej.

I jeszcze jedna refleksja. Moją pierwszą nauczycielką była siostra Julia ze Zgromadzenia Sióstr Rodziny Maryi, które dawniej prowadziły w Sejnach przedszkole. Pamiętam zapach pomieszczeń klasztornych, smak zupy, zajączki z przeźroczystego celuloidu wypełnione kolorowymi cukierkami, tremę przed pierwszym w życiu wygłoszeniem wiersza, sypanie kwiatów w czasie uroczystości kościelnych... Dlatego też uroczystość wyniesienia na ołtarze Zygmunta Szczęsnego Felińskiego – założyciela zakonu miała dla mnie dodatkowy wymiar duchowy – obudziła piękne wspomnienia z dzieciństwa i wdzięczność za modlitwę do Anioła Stróża, której nauczyła mnie siostra Julia.

Łączyła nas modlitwa, wspólna pieśń, życzliwość, dobre słowo, gest, uśmiech. Stałiśmy się jakby jedną, wielką rodziną. Teraz wracamy do swoich domów, rodzin, spraw, kłopotów, smutków i radości, ale umocnieni, silniejsi, bardziej odporni na przeciwności losu. W moim sercu święto ciągle trwa.

Dziękuję Panu Bogu, że dał mi możliwość przeżycia pięknych, niepowtarzalnych chwil w gronie dobrych ludzi.

(R. Milanowska)

Czas triumfu Niepokalanego Serca

13 maja 2009 roku rozpoczęła się Nowenna Fatimska, która trwać będzie dziewięć lat, a zakończy się 13 maja 2017 roku, w setną rocznicę objawień fatimskich. Jest to niezwykle, duchowe wydarzenie. To Serce Niepokalanej Maryi 13 maja 1917 roku wypowiedziało trojgu dzieciom takie słowa: „Odmawiajcie Różaniec, aby wyprosić pokój dla świata”. Słowa te mają przeogromną moc i przemawiają do naszych serc, wciąż ścięła się echem po krańce ziemi i przynoszą obfite owoce.

Wielka Nowenna Fatimska to program i zaproszenie dla ludzi, którzy zawierzili Maryi, jak Jan Paweł II, ks. kard. Stefan Wyszyński, św. Łucja czy ks. kard. August Hlond, który w proroczej wizji powiedział: Zwycięstwo, gdy przyjdzie, będzie to zwycięstwo Maryi”.

Przez dziewięć lat będziemy się przygotowywać do setnej rocznicy objawień fatimskich. Na poszczególne lata przypadają odpowiednie tematy, w 2009 roku: „Pewni zwycięstwa”.

Zatem dziewięć lat przygotowania przez naukę, modlitwę, katechezę, ofiarę i wyrzeczenia, postanowienia i pokutę. Wszak siostra Łucja mówiła o „nowym pokoleniu”, czyli obietnicy, że trzeba ją jak najrychlej spełnić i że nadchodzi „pokolenie Niepokalanego Serca, przeznaczonego przez Boga do zmiążdżenia głowy węża piekielnego”, czyli grzechu pod każdą postacią. Warto i trzeba zaangażować się w Jej dzieło i podjąć wysiłek, by ten głos usłyszeć, gdyż „...tylko sercem dobrze się mówi i słyszy” (Irena)

Bazylika Mniejsza

p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Adres parafii: 16-500 Sejny, Plac Św. Agaty 1 tel.: 0875162141

Konto bankowe: BS Sejny 20 93540007 0000 0000 0635 0003

Proboszcz parafii: ks. prałat Zbigniew Bzdak, e-mail: ksbzdak@diecezja.elk.pl

Wikariusze: ks. Radosław Góralski, ks. Piotr Świędrowski, ks. Bernardas Augaitis.

Ks. Bernardas Augaitis

Mylimi ir brangūs Broliai ir Seserys Kristuje,

Šią metų Visų Šventųjų iškilmė vėl mūsų žvilgsnius „prikausto“ prie mūsų Dangiškos Motinos Veido. Ta, kuri savąja Širdimi apglebia kiekvieną žmogų, šiandien mus kviečia į savo Mokyklą. Čia savo Kelią praėjo Visi(Šventieji): „(...)Tai tie, kurie atėjo iš didžio sielvarto! Kurie išbalino savo rūbus Avinėlio Kraujuje“ (Apr 7,14). O kaip šiandien atrodo Tavo veidas? Ar tavo rūbai švarūs? Ar Tavoji siela pakankamai balta? Psalminkas sako: „Apvalyk mane, Viešpatie ir būsiu tyras! nuplauki mane ir aš būsiu baltesnis už sniegą!“ (Ps 51).

Broli, Sese! Dievo Motina turi reikiamų priemonių pakeisti šios žemės veidą! Tačiau, šie esminiai pokyčiai prasideda nuo Dievo Namų: nuo manęs ir Tavęs. Į mūsų šeimų duris beldžiasi Adventas. Paklauskim savo širdies: kokius norėtų mus matyti mūsų Motina? Nukreipkim savo žingsnius link Durų „kad, kai tik Viešpats pasibels, tuojau atidaryčiau. Atsiduokime savo Motinos Mokyklai be rezervų. Amen.

Umiłowani, Drodzy Bracia i Siostry w Chrystusie!

Tegoroczne uroczystości Wszystkich Świętych znów zastanawia nasz wzrok ku najświętszemu Obliczu naszej Matki Niebieskiej. Ta, która swoim Matczynym Sercem obejmuje każdego Człowieka, dziś wzywa nas do swojej Szkoły. Tu, swoją Drogę przeszli Wszyscy Święci: „To ci, którzy przychodzą z wielkiego ucisku i obmyli swoje szaty, i wybielili je we krwi Baranka“ (Ap 7,14). Jak wygląda twarz Twoja dziś? Czy twoja odzież czysta? Czy Twoja dusza wystarczająco biała? Mówi Psalmista: „Pokrop mnie hyzopem, a będę oczyszczony, obmyj mnie, a ponad śnieg bielszy się stanę!“ (Ps 51).

Bracie, Siostro! Matka Boża ma cenne środki dla odmiany twarzy tej ziemi! Fundamentalne zmiany rozpoczyna od Domu Bożego: ode mnie i ciebie. Do drzwi naszych puka Adwent. Zapytajmy serc swoich: jakiego chciała mnie widzieć moja Matka? Skierujmy swoje kroki do Drzwi, oby kiedy zapuka, zaraz otworzyć. Oddajmy się Szkole Naszej Kochanej Matki bez rezerwy. Amen.

Sakrament Chrztu Świętego:

14/11/2009

– Dwaidd Olichwier

Odeszli do wieczności:

† Stanisław Zdancewicz, Sejny (l. 69) zm. 10/11/2009

† Edward Andruszkiewicz, Sejny (l. 88) zm. 10/11/2009

† Witold Piotr Wydro, Nowosady (l. 79) zm. 12/11/2009

Msze św. w Bazylice Sejnenskiej:

w niedzielę i święta – 7:00, 8:30, 10:00, 11:30 (suma), 13:00 (w jęz. lit.), 17:30, w dni powszednie – 6:30, 8:00, 17:30.

W kaplicy dojazdowej w Krasnowie o godz. 13.00;
w kościółku w Żegarach – w niedzielę g. 10.00 (w jęz. lit.)
w kaplicy szpitalnej – w sobotę o godz. 15.00.

Kancelaria parafialna czynna: wtorek, piątek i sobota w godz. 9.00 – 10.30 i 15.30 – 17.00

Biblioteka parafialna czynna: w pierwszy i drugi wtorek miesiąca w godzinach 8.30 – 9.30 w

piłnych sprawach tel. 0875163090

Katolicka Poradnia Rodzinna czynna w każdą środę w godzinach 16.00 – 18.00 na plebanii 1 piętro.

Spotkania modlitewnych grup „WIECZERNIK”: dorośli – w każdy czwartek, osoby uzależnione od nalogów – w każdy piątek, młodzież – w każdą sobotę. Wszystkie spotkania po wieczornej Mszy św. w salce katechetycznej obok zakrystii w bazylice.

Sakrament Chrztu Świętego udzielany jest w czasie Eucharystii o godz. 10.00 w II i IV niedzielę miesiąca.

Ogłoszenia duszpasterskie

1 Dzisiejsza uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata, to ostatni mocny akord roku liturgicznego przed adwentowym wyciszeniem. Do kalendarza liturgicznego została wprowadzona przez papieża Piusa XI w 1925 roku, na zakończenie przypadającego wówczas Roku Jubileuszowego. W odnowionej liturgii Kościół uroczystość tę obchodził w ostatnią niedzielę roku kościelnego dla podkreślenia, że wszystko ma swój początek i będzie miało swoje ukoronowanie w Chrystusie. Mamy jeszcze w żywej pamięci przeżywany przez nasze pokolenie Rok Święty 2000, do którego przygotował nas i przez który pięknie nas przeprowadził Sługa Boży Ojciec Święty Jan Paweł II. Wciąż aktualną prawdę o królowaniu Chrystusa dobrze oddawało hasło umieszczone na jubileuszowym znaku: „Chrystus wczoraj, dziś i na wieki”. On jest początkiem i końcem wszystkiego! W dzisiejszą niedzielę warto zapytać się siebie: na ile świadomie przeżywamy rok liturgiczny i czynnie włączamy się w jego celebrację?

2 Dziś, w niedzielę Chrystusa Króla Wszechświata, po Mszach Świętych wystawiamy Najświętszy Sakrament i odmawiamy Litanię do Najświętszego Serca Pana Jezusa i Akt poświęcenia rodzaju ludzkiego. Za udział w tym nabożeństwie możemy uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.

3 Czas przygotować się do Adwentu – okresu radosnego i pobożnego oczekiwania na przyjście Pana Jezusa. Wejdźmy w ten piękny, choć krótki czas wyciszeni i odpowiednio duchowo przygotowani. Adwent rozpocznie się w niedzielę, 29 listopada. Święto św. Andrzeja Apostoła obchodzimy w poniedziałek 30 listopada, a więc tradycyjne „andrzejki”. Pamiętajmy, że będą one już w Adwencie, dlatego powinniśmy wziąć to pod uwagę.

4 Adwentem rozpoczynamy nowy rok liturgiczny. W tradycji Kościoła okres Adwentu ma podniosły charakter: jest okresem przygotowania do uroczystych obchodów Narodzenia Pańskiego, upamiętniających pierwsze przyjście Syna Bożego do ludzi, a zarazem czasem, w którym tamto wspomnienie kieruje umysły ku oczekiwaniu powtórnego przyjścia Chrystusa przy końcu świata. Dla tych powodów okres Adwentu jest czasem religijnego i radosnego oczekiwania.

5 Zgodnie z programem duszpasterskim Kościoła w Polsce nowy rok liturgiczny będziemy przeżywać pod hasłem: „Bądźmy świadkami miłości”. Będzie to czas odkrywania tej podstawowej prawdy, że „Bóg jest Miłością” i że On jest źródłem miłości, którą trzeba pielęgnować, rozwijać i realizować w rodzinie, w Kościele, w społeczności. W tym kierunku pójdą rozważania tego roku.

6 Istotnym elementem Adwentu są Roraty, czyli Msza św. poranna, wyrażająca nasze oczekiwanie i tęsknotę za Chrystusem, który ma przyjść. Będą one codziennie rano o 6.30. Temat Rorat 2009 nawiązuje do trwającego Roku Kapłańskiego, którego patronem jest św. Jan Maria Vianney. Spotkania przybliżą dzieciom historię Świętego Proboszcza, który wysłany do Ars i szukając drogi do tej niewielkiej miejscowości, wskazanej przez napotkanego chłopca miał mu odpowiedzieć: „ty mi wskazałeś drogę do Ars, a ja ci pokażę drogę do Nieba”. Roraty przede wszystkim mają zachęcić dzieci i wszystkich ich uczestników do modlitwy za kapłanów. Roraty są dla wszystkich, nie tylko dla dzieci, jak się w praktyce przyjęło. Choć liczymy, że dzieci zmobilizują rodziców i starsze rodzeństwo. Dzieci każdego dnia będą otrzymywać kartki roratnego programu, które potem utworzą pewną całość – naprawdę warto włączyć się w to dzieło. Program naszych roratnich spotkań będzie w Małym Gościu Niedzielnym, który będzie można kupić dzieciom i razem z nimi śledzić adwentową drogę. Zachęcamy dzieci do zrobienia lampionów, z którymi będą przychodzić oświetlając ciemności wczesnego poranka – ogłaszamy konkurs na najpiękniejsze lampiony. Nie ma więc chyba prostszego sposobu wyrażenia adwentowej gotowości, jak wcześniej wstać i przyjść do kościoła.

7 W pierwszym tygodniu Adwentu przypadają pierwszy czwartek, piątek i sobota miesiąca. Program tych dni jest znany. Istotą jest stan łaski uświęcającej i przyjęcie w tych dniach Komunii św. Okazja do spowiedzi rano i wieczorem przed Mszą św. W piątek adoracja Najśw. Sakramentu przez cały dzień. Od g. 15.30 okazja do spowiedzi, potem Msza św. o 16.00 z udziałem dzieci i młodzieży. Wieczorna Msza św. jak zwykle o 17.30. Przed południem odwiedziny chorych w domach.

8 Rada Parafialna (Duszpasterska i Ekonomiczna) zbierze się 25 listopada, w środę o godz. 18.30. Spotkanie odbędzie się w sali domu parafialnego.

9 Oplatki na stół wigilijny, którymi przełamiemy się w ten niezwykle czas wieczery Wigilii Bożego Narodzenia będą poświęcone w niedzielę, 22 listopada na Mszy św. o godz. 7.00 i będzie można je nabyć w zakrystii po Mszy św. i w kancelarii. Ofiary dowolne będą przeznaczone na spłacenie długu za remont frontonu bazyliki, czyli naprawienie gzymsu, jego rekonstrukcja, pokrycie blachą miedzianą i opłacenie wypożyczonego do tego celu rusztowania. Serdeczne Bóg zapłać za wszystkie ofiary złożone przy tej okazji.

Intencje mszalne 22.11 – 06.12.2009 r.

NIEDZIELA, Urocz. Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, 22 listopada 2009 r.

07:00 +Jerzy (1 rocz.) Antoni Milewscy (w modl. wiernych: O błóg. Boże dla Aleksandry Sikorskiej w 10 rocz. urodz.)
08:30 +Stefania (4 rocz.) +Jerzy Woźnialis
10:00 +Eugeniusz Szabłowski (6 rocz.)
11:30 Intencja Nieustającego Różańca: O życie wieczne dla zm. członków Nieustającego Różańca i za wszystkie dusze w czyśćcu cierpiące
13:00 +Albin +Biruta Żukowscy +Marianna Puniszczis
13:00 Krasnowo: Za parafian
17:30 +Stanisław Tarasiewicz (9 rocz.) i zm. z rodziny

PONIEDZIAŁEK, 23 listopada 2009

06:30 Dziękczynna za łaski otrzymane
06:30 +Józefa +Witold i z rodz. Łobanowskich
08:00 +Józef Matusiewicz (7 rocz.)
08:00 +Grzegorz (3 rocz.)
08:00 +Józef +Aleksandra Żegarscy +Bronisław +Emilia +Bolesław Jurkiewicz
17:30 Dziękczynna i o błóg. Boże dla Marianny i Mariana Przeborowskich w 40 rocz. ślubu
17:30 O błóg. Boże, mocną wiarę i miłość dla Eweliny w 18 rocz. urodzin i dla rodziny
17:30 +Marian +Zofia Makarewicz

WTOREK, 24 listopada 2009

06:30 +Elżbieta +Jan Brzezińscy +Anna +Stanisław Zianowicz
08:00 +Kazimierz +Czesław i zm. z rodz. Dziemidów
08:00 +Ks. Sylwester +Tadeusz Domel +Szczepan Poświatowski
17:30 +Stanisława Wichert (8mc)
17:30 +Anna Jabłońska
17:30 +Regina Bagińska (4 rocz.)

ŚRODA, 25 listopada 2009

06:30 +Gabriela Janczulewicz
06:30 +Konstanty +Scholastyka Maślak
08:00 O błóg. Boże i zdrowie dla rodz. Jasiewiczów i Radziś
08:00 +Anna +Zygmunt (1 rocz.) Sawejko
08:00 +Tadeusz Supranowicz
17:30 +Michał Szrejbart
17:30 +Marianna +Piotr Mazurkiewicz
17:30 +Stefan Kaufman

CZWARTEK, 26 listopada 2009

06:30 +Wacław Bobrowski
06:30 +z rodz. Wołągiewczów i Łejmelów
08:00 +Zofia +Józef Trocny
08:00 +Stefania +Antoni Przekopscy +Sławomir Korzeniecki
08:00 +Helena (7 rocz.) +Bronisław Bielscy

17:30 +Wincenty Dąbrowski +Wiktoria +Jan
17:30 +Aleksandra +Czesław Sadłoń

PIĄTEK, 27 listopada 2009

06:30 +Bogusław Kaufman (7mc)
06:30 +Anna +Józef +Elżbieta +Czesław i z rodz. Fiedorowiczów
08:00 +Marian Ruszkiewicz (rocz.)
08:00 +Maria Sitczuk (3 rocz.)
08:00 +Irena Olszewska (2 rocz.)
17:30 +Alicja Paszkiewicz (10mc)
17:30 +Anna +Jacenty Ciszewscy +Stefania Łabacz +Bronisław Andruczyk
17:30 +Stanisława (10 rocz.) +Eugeniusz Jakubowscy

SOBOTA, 28 listopada 2009

06:30 +z rodz. Mellerów, Płocharskich i Romanowskich
06:30 +Anieli +Kazimierz +Józef Sawiccy
08:00 +Szczepan (12 rocz.)
08:00 +Jan Skowroński (1 rocz.)
17:30 Za Ojczyznę, Ojca Świętego i Radio Maryja
17:30 Dziękczynna i o błóg. Boże dla Anny i Czesława Ogórkis w 58 rocz. ślubu
17:30 +Romuald Majewski (5 rocz.)

NIEDZIELA I ADWENTU, 29 listopada 2009

07:00 +Zofia +Bronisław Bugielscy
08:30 +Mateusz Miszkiewicz
10:00 +z rodz. Rekuć i Pawłowskich
11:30 Dziękczynna za tegoroczne zbiory i o błóg. Boże dla parafian Posejny
13:00 +Leokadia +Józef +Anieli Niewulis Krasnowo g. 13.00: +Andrzej Syperek
17:30 +Ireneusz Kluczyński i jego rodzice

PONIEDZIAŁEK, 30 listopada 2009

06:30 +Andrzej Łabanowski
06:30 +z rodz. Pieczulisów
08:00 +Zygmunt Rzeniecki
08:00 +Andrzej +Stefan Puczyłowski
08:00 +Kazimierz Koneszko (8 mc)
17:30 +Andrzej Palewicz
17:30 +Stanisław Konopko i z rodz. Zawadzkich
17:30 +Robert Czeszkiewicz

WTOREK, 1 grudnia 2009

06:30 Za krzywdzicieli moralnych i materialnych, o nawrócenie i miłosierdzie Boże
06:30 +Ryszard Koźlak (5 rocz.)
08:00 +Zofia +Katarzyna Daniłowicz
08:00 +Zofia Juszkievicz
08:00 +Romuald Fejfer (greg.1)
17:30 O błóg. Boże i zdrowie dla Grzegorza Panikiewicza i dla rodziny
17:30 +Czesław +Aleksandra Sadłoń

W NAJBLIŻSZYM CZASIE

PATRONUJĄ NAM:

23 XI – św. Klemens I (†97 a 101), papież i męczennik, trzeci z kolei następca świętego Piotra Apostoła (wspomnienie dowolne);

• tego samego dnia – św. Kolumban (pomiędzy 530/543-615), opat (wspomnienie dowolne);

24 XI – św. Andrzej Dung-Lac, prezbitera, i jego Towarzysze, męczennicy wietnamscy, którzy zginęli podczas prześladowań chrześcijan w latach 1773-1862 (wspomnienie obowiązkowe);

25 XI – bł. Maria od Pana Jezusa Dobrego Pasterza – Franciszka Siedliska (1842-1902), założycielka Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu – nazaretanek, które otoczyły opieką ludzi biednych, chorych, samotnych i niepełnosprawnych, zajęły się wychowaniem dzieci zaniedbanych i samotnymi matkami, broniąc życia nienarodzonych (wspomnienie dowolne);

• tego samego dnia – św. Katarzyna Aleksandryjska († ok. 307/312), dziewica i męczennica (wspomnienie dowolne).

30 XI – św. Andrzej Apostoł, brat Szymona Piotra, obaj pochodzili z Betsaidy, najpierw uczeń Jana Chrzciiciela, a potem poszedł za Chrystusem, do którego przyprowadził swego brata, Piotra. Głosił Ewangelię w dzisiejszej Turcji, został ukrzyżowany na krzyżu w kształcie litery „X”.

2 XII – bł. Rafał Chyliński (1694-1741), prezbiter z Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych (wspomnienie obowiązkowe);

3 XII – św. Franciszek Ksawery (1506-1552), prezbiter, jezuita, uważany za jednego z największych misjonarzy w dziejach Kościoła (wspomnienie obowiązkowe);

4 XII – św. Barbara, dziewica i męczennica z przełomu III i IV wieku, szczególna patronka górników i hutników (wspomnienie obowiązkowe);

4 XII – św. Jan Damasceński (ok. 650-750), prezbiter i Doktor Kościoła, autor kanonów Kościoła Wschodniego (wspomnienie dowolne);

6 XII – św. Mikołaj, biskup Miry Licyjskiej, który żył na przełomie III i IV wieku; sławę i cześć w Kościele zyskał sobie dzięki wyjątkowej dobroci i mądrości (wspomnienie dowolne).

ŚRODA, 2 grudnia 2009

06:30 +Zofia +Bernard Biziewscy

06:30 +Jadwiga Harackiewicz (2 rocz.) +Józef

08:00 +Kamila +Franciszek Gerwel

08:00 +Jan +Genowefa Kondzielewscy +Marianna Namiotko

08:00 +Romuald Fejfer (greg2)

17:30 +Władysława Sznejkowska (1 rocz.)

17:30 +Józef +Wiktor Sankowscy

17:30 +Jadwiga Harackiewicz (2 rocz.)

CZWARTEK, 3 grudnia 2009

06:30 Dziękczynna

06:30 O błog. Boże i zdrowie dla Barbary i Mariana Sobańskich

08:00 +Wincenty (12 rocz.) +Witold (7 rocz.) Pachutko

08:00 +Bronisława Michałkiewicz (2 rocz.)

08:00 +Romuald +Algiment Klukińscy

17:30 +Halina +Bronisław Namiotko

17:30 +Mieczysław Pankiewicz

17:30 +Romuald Fejfer (greg3)

PIĄTEK, 4 grudnia 2009

06:30 +Aniela +Antoni +Piotr z rodz. Balunów

06:30 +Romuald Fejfer (greg4)

08:00 +Aleksandra +Józef +Stanisława

08:00 +Barbara Zubowicz (6 rocz.)

16:00 +Wacław Adamowicz (10mc)

17:30 O błog. Boże i opiekę MB Sejneńskiej dla s. Barbary w dniu imienin

17:30 +Halina +Krystian Stroniewscy

SOBOTA, 5 grudnia 2009

06:30 +Romuald Fejfer (greg5)

08:00 +Jolanta Rutowicz (4 rocz.)

08:00 +Genowefa +Stanisław Szumscy +Witold

08:00 +Leon Wasilewski (1 rocz.) i jego rodzice

17:30 +Dziękczynna i o błog. Boże dla Sylwii i Marcina Stankiewiczów

17:30 +Wiesław Kalwejt (1 rocz.)

NIEDZIELA II ADWENTU, 6 grudnia 2009 r.

07:00 +Natalia (10 rocz.) +Kazimierz +Helena Wilkiel i rodzice

08:30 +Zofia (13 rocz.) +Stefan +Ryszard Radziwiłko

10:00 +Eugeniusz (6 rocz.) +Witold Staśkiewicz

11:30 O błog. Boże dla Koła Różańcowego św. Franciszka

13:00 +Wincenty +Marianna +Michalina +Bronisława Chmielewscy

13:00 Krasnowo: +Romuald Fejfer (greg6)

17:30 +Bronisława Michałkiewicz (2 rocz.)

Katechezy dla dorosłych prowadzone są w naszej Wspólnocie w niedziele, poniedziałki i czwartki po wieczornej Mszy św., a więc około godz. 18.00. Mają one na celu pobudzenie w nas pragnienia życia wiarą żywą opartą o prawdę, że Jezus zmartwychwstał i żyje i chce mnie uczynić radosnym i szczęśliwym.

Święto Niepodległości

Obchody 91 Rocznicy Niepodległości w Sejnach rozpoczęły się tak jak w całym kraju – Mszą świętą za Ojczyznę. Sejnianie, delegacje organizacji społecznych, samorządów, zakładów pracy w asyście mażoretek i orkiestry dętej przeszły z bazyliki pod Pomnik Powstańców Sejneńskich, gdzie w hołdzie dla bohaterów walki za wolną Polskę złożono kwiaty.

Jednym z symboli niepodległościowych pozostaje grób matki Marszałka Józefa Piłsudskiego na Wileńskiej Rossie. Na zdjęciu: w pierwszą rocznicę śmierci Marszałka – wdowa Aleksandra Piłsudska składa urnę z Jego sercem, na wieczny spoczynek u boku trumny matki.

Zdjęcia: Siewca oraz www.sejny.home.pl
poniżej: ze zbiorów Cz. Jasionowskiej

SIEWCA

Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia NMP w Sejnach

Redaguje zespół. Adres redakcji: 16-500 Sejny, Plac Św. Agaty 1, tel: 0875162141.

Wydawca: Parafialny Oddział Akcji Katolickiej w Sejnach. Skład komputerowy: Jan Lupo.

Teksty zamieszczamy na prawach honorowych.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania tekstów oraz zmian tytułów.